

Una iniciativa contra la inèrcia

[1. Introducció]

Després de gairebé un any d'un relatiu oblit respecte a aquesta qüestió, el Govern actual està incidint en els temes socials amb uns plantejaments molt seriosos.

[2. Exposició del cas]

El Govern ha presentat recentment als agents socials i a la societat en general un esborrany polèmic amb l'objectiu de la reforma de la prestació per desocupació, que vol acabar amb els abusos que s'hi produeixen.

[3. Exposició de la conclusió i els arguments de la part contrària, i crítica]

Els sindicats s'han oposat a aquesta reforma. Afirmen que volen una "millora" de les prestacions per desocupació, que consisteixi en un augment del subsidi que cobren els desocupats, i que no és necessària tota una reforma. Els sindicats argumenten que la Seguretat Social té un superàvit de 3.000 milions d'euros. Segons els informes dels experts del Ministeri de Treball, però, aquesta quantitat es reduiria a 1.000 milions d'euros i no es podria destinar, a més, a augmentar els subsidis, ja que es tractaria d'un superàvit conjuntural i que no es podria mantenir en un futur.

La reforma preveu aspectes molt negatius, segons els sindicats, com que en els casos d'acomiadament improcedent el treballador no comenci a cobrar fins que hi hagi una sentència ferma en el cas. La decisió del Govern, però, sembla encertada, ja que en els casos en què es resol la procedència de l'acomiadament no caldrà recuperar el salari avançat a la persona interessada, fet que és realment difícil de gestionar per a l'administració (només es recobra un 50 % dels salaris avançats en aquests casos).

[4. Exposició dels arguments que confirmen les posicions pròpies i fonamenten la conclusió personal]

El nostre punt de vista, precisament, és el contrari del dels que posen bastons a les rodes de la reforma. Aquesta modificació en la prestació per desocupació prevista pel Govern serà molt positiva perquè representarà racionalitzar les despeses de l'Estat destinades a la protecció per desocupació i permetrà acabar amb la situació irregular de persones que en realitat no esperen trobar feina mentre reben el subsidi, sinó que s'aprofiten de les ajudes de l'Estat. I, de retruc, atendre millor els aturats que ho són realment, o no poden deixar de ser-ho fàcilment.

Aquesta racionalització és necessària perquè es donen situacions poc acceptables com que moltes persones rebutgin feines que podrien fer, o que moltes persones rebutgin processos de formació que els anirien bé per trobar feina. El Govern considera que aquests fets s'haurien d'evitar, i que si es produïssin més insercions laborals es podria atendre amb més recursos els aturats reals. Les experiències similars de les reformes d'Itàlia i Grècia abonen l'opció presa per l'Executiu.

[5. Conclusió]

Per tant, sembla que els avantatges i les virtuts d'aquesta reforma són superiors, si més no, als possibles desavantatges. Enhorabona, doncs, al Govern perquè s'ha proposat acabar amb una inèrcia que fa que actualment hi hagi molts més aturats que no hi hauria d'haver.